

ת"פ 20823/01/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו סנד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20823-01-20 מדינת ישראל נ' אבו סנד

לפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד אבו סנד

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בקבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); ובשימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 בצירוף סעיף 418 סיפא לחוק.
2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש הוסכם שיוטלו על הנאשם צו של"צ בן 200 שעות, מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, קניין "אל דאר" ברחוב צלאח א-דין בירושלים, נמצא בבעלות חברת "מוחמד זקי נוסובה וילדיו בע"מ". בתחילת שנת 2014 החליטה הנהלת הקניין להעסיק את חברת "יסור ניקיון, שמירה ובנייה בע"מ" בשירותי אחזקה וניקיון בקניין. הנאשם עבד באותה עת כ-"קבלן משנה" של חברת יסור, והיה אחראי על גיוס פועלי הניקיון והאחזקה ועל תשלום שכרם. במסגרת זו קיבל הנאשם 88% מסך התשלום ששולם לחברת יסור עבור העבודות שבצעה. העסקת חברת יסור בקניין הופסקה לאחר כחודשיים בלבד, מסיבות שונות. סמוך לאחר מכן פנה הנאשם למאמון עדאס, בעליה של חברת יסור, ואמר לו בכזב כי לחברת יסור מגיע תשלום נוסף בסך 71,000 ₪ מהנהלת הקניין - זאת כדי לקבל במרמה מעדאס את שכר הפועלים שנגזר מסכום זה. הנאשם סיכם עם עדאס שידאג בעצמו לגביית התשלום מחברת נוסובה. על סמך דברי הנאשם, העביר עדאס לנאשם חשבוניות ובהן דרישת תשלום מחברת נוסובה על סך 71,000 ₪. מאוחר יותר מסר הנאשם לעדאס 4 צ'קים מזויפים, הנחזים להיות צ'קים של חברת נוסובה, שניתנו לפקודת חברת יסור, בסך כולל של 71,000 ₪ (להלן: "**צ'קים 9-6**"). בתמורה לצ'קים נתן עדאס לנאשם את חלקו כקבלן משנה, עבור שכר הפועלים, בסך של 62,480 ₪. כאשר ניסה עדאס להפקיד את צ'קים 9-6 התברר שהם מזויפים.

במעשיו המתוארים לעיל קיבל הנאשם דבר במרמה, והשתמש במסמך מזויף כדי לקבל באמצעותו דבר.

4. שני הצדדים עתרו לכבד את הסדר הטיעון שהנימוקים לו הם שיקולי יעילות וחיסכון בזמן וחלוקה הזמן.

5. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו במקרה זה הם ערך השמירה על קניינו של אדם, ערך ההגנה על חיי מסחר תקינים והוגנים, ערך הבטחת האמון שבין איש לרעהו במסגרת כריתת עסקה וערך ההגנה על האמון והביטחון העסקי בכל הנוגע לשימוש בהמחאות ובמסמכים סחירים כאמצעי תשלום.

בית המשפט העליון ברע"פ **שאוּש נגד מדינת ישראל** (24.12.2018) עמד על כך שמעשי המרמה מזיקים לאמון החברתי וכפועל יוצא מכך פוגעים ביכולתה של החברה לשגשג. ובלשון בית המשפט נאמרו הדברים כך:

"עבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה"

6. לעניין מידת הפגיעה בערכים המוגנים, מצאתי שזו ממוקמת ברף חומרה שאינו מבוטל בהתחשב בתכנון, בתחכום, בסכום המרמה, ובשילוב שבין עבירות מרמה לעבירות נוספות.

7. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, מצאתי שזו נעה במנעד רחב שבין מספר חודשי מאסר אפשר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי ופיצוי ועד למאסר ממושך לצד העונשים הנלווים (ראה: רע"פ 8778/18 **שאוּש נגד מדינת ישראל** (24.12.2018); רע"פ 8443/15 **חגולי נגד מדינת ישראל** (15.12.2015); רע"פ 6435/09 **אוסקר נגד מדינת ישראל** (11.08.2009); ע"פ (מח' מרכז) 28122-10-14 **אלחנן נגד מדינת ישראל** (17.02.2015); ע"פ (מח' מרכז) 6785-04-10 **קצירי נגד מדינת ישראל** (02.06.2010); ת"פ (ראשל"צ) 35444-06-15 **מדינת ישראל נגד גניש** (27.12.2018); ת"פ (נתניה) 17414-03-16 **מדינת ישראל נגד שובייב** (17.09.2017); ת"פ (ת"א) 53616-06-11 **מדינת ישראל נגד דבוש** (23.04.2014), ת"פ (רמ') 2482/08 **מדינת ישראל נגד ברעם** (14.03.2011)).

8. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לערכים החברתיים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, וכן למדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי שהעונש שהוצע בהסדר הטיעון מצוי מתחת לרף התחתון של מתחם העונש ההולם שהייתי קובע אלמלא ההסדר.

9. כאמור באו הצדדים בהסדר טיעון שהנימוקים לו הם שיקולי יעילות וחיסכון בזמן, וחלוקה הזמן מעת שנעברה העבירה שעומד על למעלה משבע שנים.

10. על פי פסיקה עקבית וברורה של בית המשפט העליון, ככלל ייטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לפניו, זולת במקרים חריגים שבהם לא מתקיים איזון ראוי בין טובת ההנאה שמעניק הסדר הטיעון לנאשם ובין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר, לאינטרס הציבורי (להלן: "**נוסחת האיזון**") (ע"פ 1958/98 **פלוני נגד**

מדינת ישראל (25.12.2002).

ודוק, נקודת המוצא בבחינת הסדר טיעון היא העונש המוצע בו. במסגרת הבחינה יבדוק בית המשפט האם העונש המוצע במסגרת ההסדר הוא פרי של איזון נכון בין טובת ההנאה המוענקה לנאשם - בהשוואה לנורמת הענישה המקובלת ובהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה ונסיבותיו של הנאשם - ובין התועלת שיש בעונש לאינטרס הציבורי - בהתחשב במטרה שלשלמה גובש ההסדר.

בע"פ 7757/11 פלוני נגד מדינת ישראל (13.02.2013) הדגיש בית המשפט העליון את השיקול הקשור בפגיעה שתיגרם לנאשם אם יידחה הסדר הטיעון נוכח החלטתו להודות ולוותר על ניהול הליך מלא.

11. בבואי לבחון את סבירותו של הסדר הטיעון, זקפתי לחובת הנאשם את הרשעותיו הקודמות. הנאשם צבר לחובתו ארבע הרשעות קודמות אשר מתפרשות על פני השנים 2012 ועד 2021 בעבירות סמים, נשק, רכוש, רכוש בקשר עם רכב, איומים החזקת סכין. הנאשם נשא שני מאסרים בעבודות שירות, שניהם משנת 2012 - הראשון בן שישה חודשים בגין הרשעתו בעבירות רכוש ואלימות; והשני בן חמישה חודשים בגין הרשעתו בעבירת נשק.

עוד זקפתי לחובת הנאשם את אשמו, את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, ואת הנזק שגרמו העבירות למרומה.

12. לזכות הנאשם התחשבתי בהודאתו ובהנחות הנגזרות ממנה ובחלוף הזמן הניכר מעת שנעברו העבירות.

13. בהמשך לכך, בחנתי את נימוקי הסדר הטיעון ואת העונש המוצע בו, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שהסדר הטיעון סביר, מבוסס על שיקולים ראויים ומקיים את נוסחת האיזון דלעיל ועל כן החלטתי לאמצו.

14. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **שירות לתועלת הציבור בן 200 שעות**, בהתאם לתכנית שהגיש שירות המבחן. הנאשם יישא את עונשו במתנ"ס אבו תור בתפקיד העברת סדנאות, חונכות ועזרה לצוות המקום. שירות המבחן יהא רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בפנייה לבית המשפט.

בהתאם לאמור בסעיף 71א(ה) לחוק העונשין, הנאשם מוזהר בזאת שעליו למלא אחר הוראות צו השל"צ שאם לא כן, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד לחוק העונשין, קרי, בית המשפט יהיה רשאי לבטל הצו ולהטיל עליו עונש אחר במקומו.

ב. מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה שיש בה יסוד של מרמה או זיוף ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשישה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1 באוגוסט 2021. יתר התשלומים ישולמו בכל אחד בחודש בחמשת החודשים העוקבים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"א, 04 יולי 2021, במעמד הצדדים.